Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/24/EÜ,**

4. aprill 2001,

krediidiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta

(EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/59/EL, 15. mai 2014	L 173	190	12.6.2014

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/24/EÜ,

4. aprill 2001,

krediidiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ([1]),

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

võttes arvesse Euroopa Rahainstituudi arvamust, ([3])

tegutsedes vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu eesmärkide kohaselt tuleks kogu ühenduses soodustada majandustegevuse harmoonilist ja tasakaalustatud arengut, kõrvaldades selleks asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse võimalikud takistused ühenduses.

(2) Lisaks takistuste kõrvaldamisele tuleks tähelepanu pöörata ka olukorrale, mis võib tekkida siis, kui krediidiasutus satub raskustesse, seda eriti juhul, kui sel asutusel on filiaalid teistes liikmesriikides.

(3) Käesolev direktiiv on osa ühenduse õiguslikust raamistikust, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiviga 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta. ([5]) Sellest tulenevalt moodustavad krediidiasutus ja selle filiaalid tegutsemise ajal ühe terviku, kelle üle teostavad järelevalvet pädevad asutused selles riigis, kus on välja antud kogu ühenduses kehtiv tegevusluba.

(4) Asutuse ja selle filiaalide ühtsusest loobumine oleks eriti ebasoovitav juhtudel, kui on vaja võtta saneerimismeetmeid või alustada likvideerimismenetlust.

([1]) EÜT C 356, 31.12.1985, lk 55 ja
EÜT C 36, 8.2.1988, lk 1.
([2]) EÜT C 263, 20.10.1986, lk 13.
([3]) EÜT C 332, 30.10.1998, lk 13.
([4]) Euroopa Parlamendi 13. märtsi 1987. aasta arvamus (EÜT C 99, 13.4.1987, lk 211), kinnitatud 2. detsembril 1993 (EÜT C 342, 20.12.1993, lk 30), nõukogu 17. juuli 2000. aasta ühine seisukoht (EÜT C 300, 20.10.2000, lk 13) ja Euroopa Parlamendi 16. jaanuari 2001. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta otsus.
([5]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).

▼B

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivis 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta, ([1]) millega kehtestati põhimõte, et iga krediidiasutus peab olema oma päritoluliikmesriigis tagamisskeemi liige, toodi eriti selgelt välja vajadus saneerimismeetmete ja likvideerimismenetluste vastastikuse tunnustamise järele.

(6) Õigusaktidega ettenähtud saneerimismeetmete ja asjaomases liikmesriigis kehtivate menetluste üle otsustamise ja nende rakendamise ainupädevus peab kuuluma päritoluliikmesriigi haldus- ja kohtuasutustele. Liikmesriikide õigusnormide ja tavade ühtlustamine on keerukas ja seepärast on vaja sisse seada kord, mille kohaselt liikmesriigid tunnustavad vastastikku meetmeid, mida igaüks neist on võtnud tegevusloa saanud krediidiasutuste elujõulisuse taastamiseks.

(7) Äärmiselt oluline on tagada, et päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasustuse võetud saneerimismeetmed ja nimetatud asutuste poolt kõnealuste meetmete haldamiseks ametisse nimetatud isikute või organite võetavad meetmed, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine ja kõik muud kolmandate isikute õigusi mõjutada võivad meetmed, kehtiksid kõigis liikmesriikides.

(8) Et teatavad meetmed, eelkõige krediidiasutuste sisemise struktuuri toimimist või juhtide või aktsionäride õigusi mõjutavad meetmed kehtiksid kõigis liikmesriikides, ei pea nad kuuluma käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, kui vastavalt rahvusvahelise eraõiguse normidele kohaldatakse päritoluriigi õigust.

(9) Vastavalt direktiivi 2000/12/EÜ sätetele kohaldatakse teatavate meetmete puhul, eelkõige tegevusloa tingimustele jätkuva vastamisega seotud meetmete puhul vastastikust tunnustamist, kui kõnelaused meetmed ei mõjuta kolmandate isikute õigusi, mis kehtisid enne nende meetmete võtmist.

(10) Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei käsitleta kolmandate isikutena krediidiasutuste sisestruktuuride töös osalevaid isikuid ega selliste asutuste juhte ja aktsionäre nimetatud rollides.

(11) Kolmandatele isikutele tuleb teatada saneerimismeetmete rakendamisest liikmesriikides, kus asuvad filiaalid, kui sellised meetmed võivad takistada nende isikute mõningate õiguste kasutamist.

(12) Võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõte seoses nende tegutsemisvõimalustega eeldab päritoluliikmesriigi haldus- ja kohtuasutustelt vajalike meetmete võtmist, et vastuvõtva liikmesriigi võlausaldajad saaksid kasutada oma õigust teha vajalikke toiminguid ettenähtud tähtaja jooksul.

([1]) EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5.

▼B

(13) Kui saneerimismeetmed ja likvideerimismenetlused on seotud krediidiasutuste filiaalidega, mille peakontor on väljaspool ühendust ja mis asuvad eri liikmesriikides, peavad haldus- ja kohtuasutuste ülesanded olema koordineeritud.

(14) Kui saneerimismeetmeid ei ole või kui need ei anna tulemusi, tuleb raskustes krediidiasutused likvideerida. Sellistel juhtudel tuleb ette näha likvideerimismenetluse ja selle mõju vastastikune tunnustamine ühenduses.

(15) Päritoluliikmesriigi pädevate asutuste keskne roll enne likvideerimismenetluse käivitamist võib edasi kesta ka likvideerimismenetluse jooksul, et kõnealune menetlus teostataks nõuetekohaselt.

(16) Võlausaldajate võrdne kohtlemine eeldab, et krediidiasutus likvideeritakse vastavalt ühtsuse ja üldisuse põhimõtetele, mille kohaselt kuulub ainupädevus päritoluliikmesriigi haldus- ja kohtuasutustele ning nende otsuseid tuleb tunnustada ja nende otsustel peab ilma igasuguste formaalsusteta olema kõigis teistes liikmesriikides samasugune mõju nagu päritoluliikmesriigis, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti.

(17) Erand, mis käsitleb saneerimismeetmete ja likvideerimismenetluse mõju teatavatele lepingutele ja õigustele, piirdub nimetatud mõjuga ega hõlma muid saneerimismeetmete ja likvideerimismenetlusega seotud küsimusi, näiteks kõnealuste lepingute ja õigustega seotud nõuete esitamist, kontrollimist, vastuvõtmist või järjestamist või varade realiseerimisest saadud tulude jaotamist reguleerivaid eeskirju, mille suhtes kohaldatakse päritoluliikmesriigi õigust.

(18) Vabatahtlik likvideerimine on võimalik, kui krediidiasutus on maksevõimeline. Hoolimata sellest võivad päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutused vajaduse korral otsustada saneerimismeetmete või likvideerimismenetluse kasuks ka siis, kui vabatahtlikku likvideerimist on juba alustatud.

(19) Krediidiasutuse likvideerimise üks vältimatu tagajärg on pangandusega tegelemiseks vajaliku tegevusloa tühistamine. Tegevusloa tühistamine ei tohiks siiski takistada teatavate toimingute jätkumist krediidiasutuses, kui need toimingud on likvideerimise seisukohast vajalikud või otstarbekad. Päritoluliikmesriik võib siiski sellise toimingute jätkamise tingimuseks seada oma pädevate asutuste nõusoleku ja järelevalve.

(20) Igale teada olevale võlausaldajale eraldi teatamine on sama oluline kui teabe avaldamine, et võlausaldajad saaksid vajaduse korral esitada oma nõuded või edastada oma nõuetega seotud märkused ettenähtud tähtaja jooksul. See peaks toimuma ilma muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis asuvaid võlausaldajaid nende asukoha või nõude laadi põhjal diskrimineerimata. Võlausaldajaid tuleb sobival moel regulaarselt teavitada kogu likvideerimismenetluse kestel.

▼B

(21) Kui käesoleva direktiivi sätete kohaldamisel on saneerimismeetmed või likvideerimismenetlus seotud sellise krediidiasutuse ühenduses paiknevate filiaalidega, mille peakorter asub kolmandas riigis, kasutatakse mõisteid „päritoluliikmesriik", „pädevad asutused" ja „haldus- ja kohtuasutused" ainult sellises tähenduses, mis nimetatud mõistetel on filiaali asukoha liikmesriigis.

(22) Kui väljaspool ühendust asuva peakorteriga krediidiasutusel on filiaalid mitmes liikmesriigis, tuleb käesoleva direktiivi kohaldamisel iga filiaali käsitleda eraldi. Sellisel juhul peaksid haldus- ja kohtuasutused, pädevad asutused ning haldurid ja likvideerijad püüdma oma tegevust koordineerida.

(23) Kuigi on oluline järgida põhimõtet, et saneerimismeetmete või likvideerimismenetluse kogu mõju, nii korralduslik kui ka sisuline, tuleneb päritoluliikmesriigi õigusest, tuleb meeles pidada, et selline mõju võib olla vastuolus eeskirjadega, mida teistes liikmesriikides tavaliselt vaatlusaluse krediidiasutuse ja tema filiaalide majandus- ja finantstegevuse suhtes kohaldataks. Mõningatel juhtudel on teise liikmesriigi õigusnormidele viitamine päritoluliikmesriigi õiguse kohaldamise põhimõtte vältimatu lisatingimus.

(24) Nimetatud lisatingimus on eriti vajalik selleks, et kaitsta krediidiasutusega töölepingu sõlminud töötajaid, tagada teatavat liiki varadega seotud tehingute turvalisus ja kaitsta liikmesriigi õiguse kohaselt toimivate reguleeritud finantsinstrumenditurgude terviklikkust.

(25) Makse- ja arveldussüsteemi raames teostatud tehingud kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides) ([1]) reguleerimisalasse.

(26) Käesoleva direktiivi vastuvõtmine ei vaidlusta direktiivi 98/26/EÜ sätteid, mille kohaselt ei tohi maksejõuetusmenetlus mõjutada nõuetekohaselt süsteemi antud korralduste kehtivust ega süsteemi jaoks antud tagatisi.

(27) Mõningate saneerimismeetmete või likvideerimismenetluste puhul määratakse ametisse nende haldamisega tegelev isik. Seepärast on sellise isiku ametissenimetamise ja tema volituste tunnustamine kõigis teistes liikmesriikides oluline tegur päritoluliikmesriigis tehtud otsuste rakendamisel. Täpsustada tuleks siiski, millises ulatuses võib selline isik oma volitusi kasutada väljaspool päritoluliikmesriiki.

([1]) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

▼B

(28) Võlausaldajaid, kes on sõlminud krediidiasutusega lepinguid enne saneerimismeetmete võtmist või likvideerimismenetluse alustamist, tuleks kaitsta päritoluliikmesriigi õigusnormide eest, mis käsitlevad tehingu tühisuse tunnustamist, kui tehingust kasu saav isik esitab tõendusmaterjali, et kõnesoleva tehingu suhtes kohaldatava õiguse kohaselt pole vaatlusalusel juhul alust asjaomast toimingut vaidlustada.

(29) Kolmandatest isikutest ostjate usaldus registrite või raamatupidamisdokumentide sisu vastu nimetatud registritesse või dokumentidesse kantud varade osas ja üldisemalt kinnisvara ostjate usaldus tuleb tagada ka pärast likvideerimismenetluse alustamist või saneerimismeetmete võtmist. Kõnealuse usalduse saab tagada ainult nii, et ostu-müügitehingu kehtivus seatakse sõltuvusse kinnisasja asukoha õigusest või selle riigi õigusest, kelle jurisdiktsiooni all registrit või raamatupidamisdokumente peetakse.

(30) Erandina *lex concursus* põhimõttest reguleerib saneerimismeetmete või likvideerimismenetluse mõju pooleli olevale kohtuasjale selle liikmesriigi õigus, kus kohtuasi pooleli on. Kõnealuste meetmete ja menetluste mõju sellistest kohtuasjadest tulenevatele konkreetsetele täitemeetmetele reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid vastavalt käesoleva direktiiviga ettenähtud üldisele reeglile.

(31) Ette tuleks näha sätted, mille kohaselt päritoluliikmesriigi halduse- või kohtuasutused peaksid viivitamatult teatama vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele kõigi saneerimismeetmete võtmisest või likvideerimismenetluste alustamisest võimaluse korral juba enne meetme võtmist või menetluse alustamist või, kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast seda.

(32) Direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 30 määratletud ametisaladuse mõiste on kõigi teabe- ja konsulteerimismenetluste puhul oluline tegur. Seepärast peaksid kõik sellistes menetlustes osalevad haldusasutused austama ametisaladuse pidamise kohustust; kohtuasutuste suhtes kehtivad selles küsimuses siseriiklikud õigusnormid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse krediidiasutuste ja nende selliste filiaalide suhtes, mis ei asu peakontoriga samas liikmesriigis, vastavalt direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 punktides 1 ja 3 esitatud määratlustele ning võttes arvesse nimetatud direktiivi artikli 2 lõikes 3 sätestatud tingimusi ja erandeid.

▼B

2. Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad väljaspool ühendust asuva peakontoriga krediidiasutuste filiaale, kohaldatakse ainult siis, kui asjaomasel asutusel on filiaalid vähemalt kahes ühenduse liikmesriigis.

▼M1

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ([1]) artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisühingute ja nende filiaalide suhtes, mis asuvad liikmesriikides, välja arvatud liikmesriikides, kus neil on peakontorid.

4. Kui rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/59/EL ([2]) kehtestatud kriisilahenduse vahendeid ja kasutatakse kriisilahendusõigusi, kohaldatakse käesolevat direktiivi ka direktiivi 2014/59/EL kohaldamisalasse kuuluvate finantseerimisasutuste, investeerimisühingute ja emaettevõtjate suhtes.

5. Käesoleva direktiivi artikleid 4 ja 7 ei kohaldata, kui kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artiklit 83.

6. Käesoleva direktiivi artiklit 33 ei kohaldata, kui kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artiklit 84.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „päritoluliikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 43 määratletud päritoluliikmesriik;

— „vastuvõttev liikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 44 määratletud vastuvõttev liikmesriik;

— „filiaal” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud filiaal;

— „pädev asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus või kriisilahendusasutus direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses seoses kõnealuse direktiivi kohaselt võetavate reorganiseerimise meetmetega;

— „haldaja” – haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse nimetatud isik või organ, kes tegeleb saneerimismeetmete haldamisega;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

▼M1

— „haldus- ja kohtuasutused” – liikmesriikide sellised haldus- ja kohtuasutused, mis on pädevad rakendama saneerimismeetmeid või läbi viima likvideerimismenetlust;

— „saneerimismeetmed” – meetmed, mille eesmärk on säilitada või taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsseisund ning mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine; need meetmed hõlmavad ka direktiiviga 2014/59/EL kehtestatud kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist;

— „likvideerija” – haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse määratud isik või organ, kes tegeleb likvideerimismenetluse haldamisega;

— „likvideerimismenetlus” – kõiki võlausaldajaid puudutav menetlus, mille käivitab ja mida kontrollib liikmesriigi haldus- või kohtuasutus ning mille eesmärk on realiseerida vara nimetatud asutuste järelevalve all ka juhul, kui menetlus lõpetatakse kokkuleppe või muu samalaadse meetmega;

— „reguleeritud turg” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL ([1]) artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud reguleeritud turg;

— „instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 50 alapunktis b määratletud finantsinstrumendid.

▼B

II JAOTIS

SANEERIMISMEETMED

A. ***Krediidiasutused, mille peakontor asub ühenduses***

Artikkel 3

Saneerimismeetmete võtmine. Kohaldatav õigus.

1. Ainult päritoluliikmesriigi haldus- ja kohtuasutustel on õigus otsustada ühe või mitme saneerimismeetme rakendamise üle krediidiasutuses, sealhulgas selle teistes liikmesriikides asuvates filiaalides.

2. Saneerimismeetmeid kohaldatakse vastavalt päritoluliikmesriigi õigusnormidele, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

▼B

Saneerimismeetmed jõustuvad kogu ühenduses täielikult kõnealuse liikmesriigi õigusnormide kohaselt ilma täiendavate formaalsusteta, seda ka teistes liikmesriikides asuvate kolmandate isikute suhtes isegi juhul, kui nende suhtes kohaldatavad vastuvõtva liikmesriigi eeskirjad ei näe selliseid meetmeid ette või kui nende eeskirjade kohaselt on meetmete rakendamise aluseks tingimused, mis ei ole täidetud.

Saneerimismeetmed jõustuvad kogu ühenduses kohe, kui nad on jõustunud liikmesriigis, kus nad on võetud.

Artikkel 4

Vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele esitatav teave

Päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutused teatavad kõikide võimalike vahendite abil viivitamata vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele oma otsusest võtta saneerimismeetmeid ning kõigist selliste meetmete tegelikest tagajärgedest võimaluse korral juba enne meetmete võtmist või siis vahetult pärast seda. Teabe edastavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

Artikkel 5

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele esitatav teave

Kui vastuvõtva liikmesriigi haldus- või kohtuasutused peavad vajalikuks ühe või mitme saneerimismeetme rakendamist oma riigi territooriumil, teatavad nad sellest päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele. Teabe edastavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

Artikkel 6

Avaldamine

1. Kui on tõenäoline, et artikli 3 lõigete 1 ja 2 kohaselt otsustatud saneerimismeetmete rakendamine võiks mõjutada kolmandate isikute huve vastuvõtvas liikmesriigis ja kui päritoluliikmesriigis võib meetme võtmise otsuse edasi kaevata, avaldab päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutus, haldaja või päritoluliikmesriigis selleks volitatud isik väljavõtte otsusest *Euroopa Ühenduste Teatajas* ja iga vastuvõtva liikmesriigi kahes üleriigilises ajalehes, et luua võimalused edasikaebeõiguse kasutamiseks määratud aja jooksul.

2. Lõikes 1 sätestatud väljavõte otsusest edastatakse esimesel võimalusel ja kõige otstarbekamaid kanaleid kasutades Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitusse ja iga vastuvõtva liikmesriigi kahele üleriigilisele ajalehele.

3. Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitus avaldab väljavõtte hiljemalt kaksteist päeva pärast nende lähetamist.

▼B

4. Avaldatavas otsuse väljavõttes täpsustatakse ametlikes keeltes või asjaomaste liikmesriikide riigikeeltes eelkõige tehtud otsuse eesmärk ja õiguslik alus, edasikaebuste esitamise tähtajad, eriti selgelt mõistetaval viisil tähtaja lõppemise kuupäev ning selle asutuse või kohtu täielik aadress, kes on pädev edasikaebust läbi vaatama.

5. Saneerimismeetmeid kohaldatakse olenemata lõigetes 1–3 kirjeldatud meetmetest ja need jõustuvad võlausaldajate suhtes täies ulatuses, kui päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutused või nimetatud riigis selliseid meetmeid reguleerivad õigusnormid ei näe ette teisiti.

Artikkel 7

Võlausaldajatele teatamise kohustus ja nõuete esitamise õigus

1. Kui päritoluliikmesriigi õigus eeldab, et nõude tunnustamiseks tuleb see esitada, või näeb ette kohustuse teatada meetmest võlausaldajatele, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on kõnealuses liikmesriigis, peab päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutus või haldaja teatama ka teada olevatele võlausaldajatele, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor asub mõnes teises liikmesriigis, artiklis 14 ja artikli 17 lõikes 1 ettenähtud korra kohaselt.

2. Kui päritoluliikmesriigi õigusnormidega on ette nähtud, et võlausaldajatel, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on nimetatud riigis, on õigus esitada nõue või edastada tähelepanekud oma nõuete kohta, on ka võlausaldajatel, kelle asukoht, peamine elukoht või peakontor on teises liikmesriigis, samasugune õigus artiklis 16 ja artikli 17 lõikes 2 ettenähtud korras.

B. ***Krediidiasutused, mille peakontor asub väljaspool ühendust***

Artikkel 8

Kolmandate riikide krediidiasutuste filiaalid

1. Väljaspool ühendust asuva peakontoriga krediidiasutuse filiaali korral teatavad vastuvõtva liikmesriigi haldus- või kohtuasutused kõikide võimalike vahendite abil viivitamata pädevatele asutustele teistes vastuvõtvates liikmesriikides, kus asutus on loonud filiaalid, mis on kantud direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 11 osutatud ja igal aastal *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatavasse nimestikku, oma otsusest võtta saneerimismeetmeid ning kõigist selliste meetmete tegelikest tagajärgedest võimaluse korral juba enne meetmete võtmist või siis vahetult pärast seda. Teabe edastavad selle vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused, kelle haldus- või kohtuasutused otsustavad meetmeid kohaldada.

2. Lõikes 1 nimetatud haldus- ja kohtuasutused püüavad oma tegevust koordineerida.

▼B

III JAOTIS

LIKVIDEERIMISMENETLUS

A. ***Krediidiasutused, mille peakontor asub ühenduses***

Artikkel 9

Likvideerimismenetluse käivitamine. Teistele pädevatele asutustele edastatav teave.

1. Ainult päritoluliikmesriigi haldus- ja kohtuasutustel, kes vastutavad likvideerimise eest, on õigus otsustada krediidiasutuse, sealhulgas selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide likvideerimismenetluse alustamise üle.

Päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutuse otsust alustada likvideerimismenetlus tunnustatakse ilma täiendavate formaalsusteta kõigi teiste liikmesriikide territooriumidel ja nimetatud otsus jõustub mujal samal ajal kui liikmesriigis, kus menetlus alustatakse.

2. Päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutused teatavad kõikide võimalike vahendite abil viivitamata vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele oma otsusest alustada likvideerimismenetlus ning kõigist sellise menetluse tegelikest tagajärgedest võimaluse korral juba enne menetluse alustamist või siis vahetult pärast seda. Teabe edastavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

Artikkel 10

Kohaldatav õigus

1. Krediidiasutuse likvideerimine toimub tema päritoluliikmesriigi õigusnormide kohaselt, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti.

2. Päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt määratakse kindlaks eelkõige:

a) hallatavad kaubad ja nende kaupade käitlemine, mille krediidiasutus on omandanud pärast likvideerimismenetluse alustamist;

b) krediidiasutuse ja likvideerija volitused;

c) tingimused, mille puhul võib kasutada tasaarvestust;

d) likvideerimismenetluse mõju kehtivatele lepingutele, mille osapool krediidiasutus on;

e) likvideerimismenetluse mõju üksikute võlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud pooleli olevatele kohtuasjadele, mida käsitletakse artiklis 32;

▼B

f) krediidiasutuse vastu esitatavad nõuded ja pärast likvideerimismenetluse alustamist esitatud nõuete käsitlemine;

g) nõuete esitamist, kontrollimist ja vastuvõtmist reguleerivad eeskirjad;

h) eeskirjad, mis reguleerivad varade realiseerimisest saadavate tulude jaotamist, nõuete järjestamist ja selliste võlausaldajate õigusi, kelle nõuded on pärast maksejõuetusmenetluse alustamist osaliselt rahuldatud asjaõiguse tagatisel või tasaarvestusega;

i) maksejõuetusmenetluse lõpetamise tingimused ja mõju, eelkõige kompromissi puhul;

j) võlausaldajate õigused pärast likvideerimismenetluse lõpetamist;

k) likvideerimismenetluse käigus tehtud kulutuste kandja;

l) kõiki võlausaldajaid kahjustavate õigustoimingute tühisuse tunnustamist käsitlevad eeskirjad.

Artikkel 11

Pädevate asutustega konsulteerimine enne vabatahtlikku likvideerimist

1. Enne, kui krediidiasutuse juhtorgan teeb otsuse vabatahtliku likvideerimise kohta, konsulteeritakse päritoluliikmesriigi pädevate asutustega kõige otstarbekamal moel.

2. Krediidiasutuse vabatahtlik likvideerimine ei välista saneerimismeetmete võtmist ega likvideerimismenetluse alustamist.

Artikkel 12

Krediidiasutuste tegevusloa tühistamine

1. Kui likvideerimismenetlus alustatakse krediidiasutuse suhtes, ilma et oleks võetud saneerimismeetmeid või kui sellised meetmed ei andnud tulemusi, tühistatakse asjaomase asutuse tegevusluba direktiivi 2000/12/EÜ artikli 22 lõikes 9 ettenähtud korras.

2. Lõikes 1 sätestatud tegevusloa tühistamine ei takista likvideerimise eest vastutavat isikut või isikuid jätkamast mõningaid krediidiasutuse toiminguid, kui see on likvideerimist silmas pidades vajalik või otstarbekas.

Päritoluliikmesriik võib ette näha, et selliseid toiminguid jätkatakse kõnealuse liikmesriigi pädevate asutuste nõusolekul ja järelevalve all.

▼B

Artikkel 13

Avaldamine

Likvideerimismenetluse käivitamise otsusest teatades avaldab likvideerija või mõni muu haldus- või kohtuasutus väljavõtte likvideerimismenetluse alustamise otsusest *Euroopa Ühenduste Teatajas* ja iga vastuvõtva liikmesriigi vähemalt kahes üleriigilises ajalehes.

Artikkel 14

Teada olevatele võlausaldajatele teatamine

1. Kui alustatakse likvideerimismenetlust, teavitab päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutus või likvideerija viivitamata ükshaaval kõiki teada olevaid võlausaldajaid, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on mõnes teises liikmesriigis, välja arvatud juhtudel, kui päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt ei ole nõude esitamine selle tunnustamine eelduseks.

2. Lähetatavas teatises tuleb anda teavet eelkõige tähtaegade ja nende tähtaegadega seotud sanktsioonide kohta, organite või asutuste kohta, mis on volitatud vastu võtma esitatud nõudeid ja nõuetega seotud märkusi, ja muude ettenähtud meetmete kohta. Sellises teatises öeldakse ka seda, kas võlausaldaja peab esitama nõude, kui tema nõudel on eesõigus või kui tema nõue on tagatud asjaõigusega.

Artikkel 15

Kohustuste täitmine

Kui kohustus on täidetud sellise krediidiasutuse kasuks, mis ei ole juriidiline isik ja mille suhtes kohaldatakse teises liikmesriigis alustatud likvideerimismenetlust, kuid see oleks tulnud täita kõnealuse menetluse likvideerija kasuks, peetakse kohustuse täitnud inimene kohustuse kandnuks, kui ta ei olnud menetluse alustamisest teadlik. Kui selline kohustus on täidetud enne artiklis 13 ettenähtud avaldamist, eeldatakse, et kohustuse täitnud isik ei olnud likvideerimismenetlusest teadlik, kui ei ole tõendeid vastupidise kohta; kui selline kohustus on täidetud pärast artiklis 13 ettenähtud avaldamist, eeldatakse, et kohustuse täitnud isik oli menetluse alustamisest teadlik, kui ei ole tõendeid vastupidise kohta.

Artikkel 16

Nõuete esitamise õigus

1. Kõigil võlausaldajatel, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on mõnes muus liikmesriigis peale päritoluliikmesriigi, sealhulgas liikmesriikide ametivõimudel, on õigus esitada nõudeid ja edastada nõuetega seotud tähelepanekuid.

2. Kui nõudeid esitavad võlausaldajad, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on mõnes muus liikmesriigis peale päritoluliikmesriigi, vaadatakse need nõuded läbi ja järjestatakse samamoodi ja samade põhimõtete kohaselt nagu samalaadsed nõuded, mille võivad esitada võlausaldajad, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on päritoluliikmesriigis.

▼B

3. Välja arvatud juhtudel, kui päritoluliikmesriigi õiguses on ette nähtud nõuetega seotud tähelepanekute esitamine, saadab võlausaldaja vajaduse korral koopiad täiendavast dokumentatsioonist, märkides ära nõude laadi, nõude tekkimise kuupäeva ja summa ning selle, kas ta taotleb oma nõudele eelisõigust, tagamist asjaõigusega või omandireservatsiooni ja milliseid varasid tema tagatis hõlmab.

Artikkel 17

Keeled

1. Artiklites 13 ja 14 ettenähtud teave esitatakse päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes tema ametlikest keeltest. Selleks kasutatakse vormi, millel on kõigis Euroopa Liidu ametlikes keeltes pealkiri „Nõude esitamise kutse. Kehtestatud tähtajad", või juhul, kui päritoluliikmesriigi õiguses on sätestatud nõuetega seotud märkuste edastamine, pealkiri „Nõudega seotud märkuste edastamise kutse. Kehtestatud tähtajad".

2. Kõik võlausaldajad, kelle alaline asukoht, peamine elukoht või peakontor on muus liikmesriigis peale päritoluliikmesriigi, võivad esitada oma nõuded või edastada oma nõudega seotud märkused kõnealuse muu liikmesriigi ametlikus keeles või ühes tema ametlikest keeltest. Sellisel juhul peab võlausaldaja poolt esitatud nõudel või nõudega seotud märkustel olema päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes tema ametlikest keeltest pealkiri „Nõude esitamine" või „Nõuetega seotud märkuste edastamine". Lisaks sellele võib nõuda, et võlausaldaja esitaks nõude esitamise teatise või nõudega seotud märkuste tõlke sellesse keelde.

Artikkel 18

Võlausaldajate regulaarne teavitamine

Likvideerijad peavad võlausaldajaid regulaarselt ja asjakohaselt teavitama eelkõige likvideerimise käiguga seonduvast.

B. ***Krediidiasutused, mille peakontor asub väljaspool ühendust***

Artikkel 19

Kolmandate riikide krediidiasutuste filiaalid

1. Väljaspool ühendust asuva peakontoriga krediidiasutuse filiaali korral teatavad vastuvõtva liikmesriigi haldus- või kohtuasutused kõikide võimalike vahendite abil viivitamata pädevatele asutustele teistes vastuvõtvates liikmesriikides, kus krediidiasutus on loonud direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 11 osutatud ja igal aastal *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatavas nimestikus sisalduvad filiaalid, oma otsusest alustada likvideerimismenetlust ning kõigist sellise menetluse tegelikest tagajärgedest võimaluse korral juba enne menetluse alustamist või siis vahetult pärast seda. Teabe edastavad esimese eespool nimetatud vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

▼B

2. Haldus- või kohtuasutused, kes otsustavad alustada menetluse väljaspool ühendust asuva peakontoriga krediidiasutuse filiaali likvideerimiseks, teatavad teiste vastuvõtvate liikmesriikide pädevatele asutustele likvideerimismenetluse alustamisest ja tegevusloa tühistamisest.

Teabe edastavad selle vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused, kus otsustati menetlus käivitada.

3. Lõikes 1 nimetatud haldus- ja kohtuasutused püüavad oma tegevust koordineerida.

Oma tegevust püüavad koordineerida ka kõik likvideerijad.

IV JAOTIS

NII SANEERIMISMEETMEID KUI KA LIKVIDEERIMISMENETLUST KÄSITLEVAD SÄTTED

Artikkel 20

Mõju teatavatele lepingutele ja õigustele

Saneerimismeetme võtmine või likvideerimismenetluse alustamise mõju:

a) töölepingutele ja töösuhetele reguleerib ainult selle liikmesriigi õigus, mida töölepingute suhtes kohaldatakse;

b) lepingule, mille põhjal tekib õigus kasutada või omandada kinnisasju, reguleerib selle liikmesriigi õigus, mille territooriumil kinnisasi asub. Nimetatud õiguse põhjal määratakse kindlaks, kas tegemist on kinnis- või vallasasjaga;

c) sellise kinnisasjaga seotud õigusele, mille tingimuseks on avalikku registrisse kandmine (laev, õhusõiduk), reguleerib ainult selle liikmesriigi õigus, kellele allub asjaomane register.

Artikkel 21

Kolmandate isikute asjaõigusega tagatud õigused

1. Saneerimismeetmete võtmine või likvideerimismenetluse alustamine ei mõjuta võlausaldajate või kolmandate isikute asjaõigusega tagatud õigusi krediidiasutusele kuuluvale materiaalsele või mittemateriaalsele põhivarale, vallas- või kinnisasjadele (olgu tegemist konkreetsete varadega või aeg-ajalt muutuvate määratlemata varadega tervikuna), mis asub selliste meetmete võtmise või sellise menetluse alustamise ajal teise liikmesriigi territooriumil.

2. Lõikes 1 osutatud õigused tähendavad eelkõige järgmist:

a) õigus käsutada varasid või lasta neid käsutada ja saada kahjutasu kõnelausest varast saadavatest tuludest või sissetulekutest eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi näol;

▼B

b) ainuõigus nõude rahuldamisele, eelkõige siis, kui nõue on tagatud kinnipidamisõigusega või kui nõue on loovutatud garantiikohustuse täitmise tulemusel;

c) õigus nõuda varasid ja/või nende hüvitamist isikult, kes valdab või kasutab varasid selle isiku tahte vastaselt, kellel on neile õigus;

d) asjaõigusega tagatud õigus kasutada varadest saadavaid tulusid.

3. Avalikku registrisse kantud ja kolmandate isikute suhtes täitmisele pööratavat õigust, mille alusel võib tekkida kehtiv õigus lõikes 1 sätestatud tähenduses, käsitletakse asjaõigusega tagatud õigusena.

4. Lõige 1 ei välista artikli 10 lõike 2 punktis l sätestatud õigustoimingute tühisuse tunnustamise meetmeid.

Artikkel 22

Omandireservatsioon

1. Saneerimismeetmete võtmine või likvideerimismenetluse alustamine varade ostmisega tegeleva krediidiasutuse suhtes ei mõjuta müüja õigusi, mis tulenevad omandireservatsioonist, kui asjaomased varad asuvad selliste meetmete võtmise või sellise menetluse alustamise ajal muu liikmesriigi territooriumil kui see liikmesriik, kus nimetatud meetmed võeti või menetlus alustati.

2. Saneerimismeetmete võtmine või likvideerimismenetluse alustamine varade müügiga tegeleva krediidiasutuse suhtes pärast asjaomaste varade üleandmist ei anna põhjust müügi tühistamiseks või lõpetamiseks ega takista omandiõiguse üleminekut ostjale, kui müüdud vara asub selliste meetmete võtmise või menetluse alustamise ajal muu liikmesriigi territooriumil kui see liikmesriik, kus nimetatud meetmed võeti või menetlus alustati.

3. Lõiked 1 ja 2 ei välista artikli 10 lõike 2 punktis l sätestatud õigustoimingute tühisuse tunnustamise meetmeid.

Artikkel 23

Tasaarvestus

1. Saneerimismeetmete võtmine või likvideerimismenetluse alustamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda oma ja krediidiasutuste nõuete tasaarvestamist, kui selline tasaarvestamine on krediidiasutuse nõuete suhtes kohaldatavate õigusnormidega lubatud.

2. Lõige 1 ei välista artikli 10 lõike 2 punktis l sätestatud õigustoimingute tühisuse tunnustamise meetmeid.

▼B

Artikkel 24

Asukohamaa õigus

Kui õiguste olemasolu või üleandmine eeldab nende kandmist liikmesriigis asuvasse registrisse, kontole või kesksesse depositooriumi, reguleerib asjaõiguse või muude õiguste rakendamist finantsinstrumentide suhtes selle liikmesriigi õigus, kelle territooriumil selliste õiguste salvestamiseks mõeldud register, konto või keskne depositoorium asub või kus seda peetakse.

▼M1

Artikkel 25

Tasaarvestuskokkulepped

Ilma et see piiraks direktiivi 2014/59/EL artiklite 68a ja 71 kohaldamist, reguleerib tasaarvestuskokkuleppeid (*netting*) ainult see lepinguõigus, mis reguleerib selliseid kokkuleppeid.

Artikkel 26

Repotehingud

Ilma et see piiraks direktiivi 2014/59/EL artiklite 68 ja 71 ning käesoleva direktiivi artikli 24 kohaldamist, reguleerib repotehinguid ainult see lepinguõigus, mis reguleerib selliseid tehinguid.

▼B

Artikkel 27

Reguleeritud turud

Ilma et see piiraks artikli 24 kohaldamist, reguleerib reguleeritud turu raames teostatud tehinguid ainult see lepinguõigus, mis reguleerib selliseid tehinguid.

Artikkel 28

Tõendusmaterjal likvideerija ametissenimetamise kohta

1. Haldaja või likvideerija ametissenimetamist tõendab tema nimetamise esialgse otsuse tõestatud koopia või mõni muu päritoluliikmesriigi haldus- või kohtuasutuse väljaantud tõend.

Nõuda võib tõlkimist selle liikmesriigi ametlikku keelde või ühte tema ametlikest keeltest, mille territooriumil haldaja või likvideerija soovib tegutseda. Legaliseerimist ega muid samalaadseid formaalsusi ei nõuta.

2. Haldajatel ja likvideerijatel on õigus kasutada kõigi liikmesriikide territooriumidel neid volitusi, mis neil on oma päritoluliikmesriigi territooriumil. Lisaks sellele võivad nad määrata ametisse isikud, kes neid saneerimismeetmete võtmise või likvideerimismenetluse käigus abistavad või vajaduse korral esindavad eelkõige vastuvõtvates liikmesriikides, eriti eesmärgiga aidata võlausaldajatel üle saada vastuvõtvates liikmesriikides ettetulnud raskustest.

▼B

3. Oma õigusi kasutades peavad haldajad ja likvideerijad järgima õigusnorme nendes liikmesriikides, mille territooriumidel nad soovivad tegutseda, seda eriti seoses varade realiseerimise korra ja töötajate teavitamisega. Kõnealused õigused ei hõlma jõu kasutamist ega otsuste tegemist kohtumenetluses või vaidlusasjas.

Artikkel 29

Avalikku registrisse kandmine

1. Päritoluliikmesriigi haldaja, likvideerija või mõni haldus- või kohtuasutus võib nõuda, et saneerimismeede või otsus alustada likvideerimismenetlust kantaks kinnistusraamatusse, äriregistrisse ja muudesse teistes liikmesriikides peetavatesse avalikesse registritesse.

Liikmesriik võib registrisse kandmise siiski ka kohustuslikuks muuta. Sellisel juhul võtab eelmises lõigus nimetatud isik või asutus kõik vajalikud meetmed, et selline registrisse kandmine oleks tagatud.

2. Registrisse kandmise kulusid käsitletakse menetluse käigus tehtud kulutustena.

Artikkel 30

Kahjustavad õigustoimingud

1. Artiklit 10 ei kohaldata võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisuse tunnustamise suhtes, kui kõnealuste õigustoimingute kaudu kasu saanud isik tõendab, et:

— võlausaldajaid tervikuna kahjustava õigustoimingu suhtes kohaldatakse muu liikmesriigi õigust kui päritoluliikmesriigi oma ja

— selle õigusega ei ole vaatlusalusel juhul ette nähtud vahendeid asjaomase õigustoimingu vaidlustamiseks.

2. Kui kohtuasutuse otsustatud saneerimismeede näeb ette eeskirjad enne meetme võtmist teostatud ja võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisuse tunnustamise kohta, ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud juhtudel artikli 3 lõiget 2.

Artikkel 31

Kolmandate isikute kaitsmine

Kui pärast saneerimismeetme võtmist või likvideerimismenetluse alustamist realiseerib krediidiasutus vastutasu eest:

— kinnisasja,

— laeva või õhusõiduki, mis kuulub avalikku registrisse kandmisele, või

— finantsinstrumendid või õigused sellistele instrumentidele, mille olemasolu või üleandmine eeldab nende kandmist liikmesriigis asuvasse registrisse, kontole või kesksesse depositooriumi,

▼B

reguleerib nimetatud toimingu kehtivust õigus selles liikmesriigis, kelle territooriumil kinnisasi asub või kelle volituste kohaselt registrit, kontot või depositooriumi peetakse.

Artikkel 32

Menetluses olevad kohtuasjad

Saneerimismeetmete või likvideerimismenetluse mõju krediidiasutuselt võõrandatud vara või õigust käsitlevale menetluses olevale kohtuasjale reguleerib ainult selle liikmesriigi õigus, kelle territooriumil kohtuasja menetletakse.

Artikkel 33

Ametisaladus

Kõigil isikutel, kes peavad seoses artiklites 4, 5, 8, 9, 11 ja 19 sätestatud teabe edastamise või konsulteerimise menetlustega teavet vastu võtma või edastama, on kohustus hoida ametisaladust vastavalt direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 30 ettenähtud eeskirjadele ja tingimustele; eespool nimetatu ei kehti kohtuasutuste suhtes, kelle puhul kohaldatakse kehtivaid siseriiklikke õigusnorme.

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 34

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 5. maiks 2004. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vastuvõetud siseriiklikke sätteid kohaldatakse ainult pärast esimeses lõigus osutatud kuupäeva võetud saneerimismeetmete ja alustatud likvideerimismenetluste suhtes. Enne kõnealust kuupäeva võetud meetmete või alustatud menetluste suhtes kohaldatakse edasi samu õigusnorme, mida nende suhtes kohaldati nende võtmise või alustamise ajal.

2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusaktide teksti.

▼B

Artikkel 35

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub avaldamise päeval.

Artikkel 36

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.